

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל (שמות לה, א)

מובא במדרש הגדול בפתחתו לפרשה: ד"א. זה הוא שאמר הכתוב במקלות ברכו אלהים (תהלים סח, כו). דורשי אגדה אומרים מתחילת התורה ועד כאן לא נאמרה פרשה בהקלה אלא זו, ולמה אלא כך אמר הקב"ה למשה הקהל את בני ישראל במצות שבת כדי שתהיה שמורה לדורות להיעשות קהלות קהלות ולהכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה ולקדש את שמי הגדול, כענין שנאמר 'במקלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל' (תהלים סח, כו), מהו ממקור ישראל, ר' יוסי אומר זה הקב"ה שהוא מקורן של ישראל ושהוא מקוון ושהוא סברן ושהוא סיכוין ועליו בטחונן. וכן הוא אומר 'כי עזבו מקור מים חיים את ה' (ירמיה יג, יג), ואומר 'מקוה ישראל ה' (שם), ואומר 'אני ה' ראשון ואת אחרונים אני הוא' (ישעיה מא, ד), ואומר 'עד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול' (שם מו, ד), ואומר 'ישראל נושע בה' תשועת עולמים' (שם מח, יז). ד"א. ממקור ישראל, אמר ר' אבהו אף ברכת המקור לא תהיה אלא בעשרה, מכאן שאין מברכין ברכת חתנים אלא בעשרה. וכן הוא אומר 'ויקח בעז עשרה אנשים מזקני העיר' (רות ד, ב). עכ"ל.

וכן כתב הרב האור החיים הקדוש וז"ל: עוד ירצה באומרו את כל על פי מה שפירשתי בפרשת תרומה בפסוק מאת כל איש אשר וגו' שבא לרבות יתומים קטנים ונשים יע"ש, והוא אומר את כל ב' ריבויים, עכ"ל.

אבותינו הקדושים קיימו דברי חכמים בהידור רב והיו עושין קהילות קהילות ללימוד בשבת ואף קודם השבת וכמו שכתב מהרי"ץ (ע"ח ע"ב צ"ח) בזה"ל: ואחר שהכין כל צרכי שבת וסעד מעט, יאותה לו להתחבר עם השרידים עם סגולה הנוהגים בכל ע"ש אחר חצות לעסוק בס' הזוהר שסגולתו לטהר הנפש ולהשפיע נפש יתירה דשבת, ובוזה יזכה להיות מבני היכלא דמלכא, עכ"ל.

ובשבת היו לומדים בצוותא, וכמו שהעלה זאת הרב יוסף יצחק הלוי זצ"ל ב'קורות הזמן בתימן' (ע"ב 73) בזה"ל: ובארבע שעות בלילה הולכים לבית הכנסת, וקוראים בספר תהלים בזמרה ובנעימות קול. ומשש שעות ומעלה נפתחים כל בתי כנסיות שבעיר, ללמוד ולקריאת התקון, מלה במלה ביחד, עד שכמעט שהקב"ה יאמר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך. ועל ידי כך נאמר, קול רינה וישועה באהלי צדיקים. שמנודים שינה מעיניהם, וזוכרים את בוראם, ומשבחים ומפארים ומקדישים את שם האל הגדול הגבור והנורא, שנתן לעמו ישראל שבתות למנוחה ומועדים לשמחה, וזן אותם ומחיה אותם, ושומרים בגלות בין שיני אריות. ומחזיקים טובה למי שאמר והיה העולם, ולא להנאת גופם בלבד, שסופו עש ורמה. ואחרי חזרת תפילת שחרית, הולכים לבתיהם לטעום אוכל מעשה קדרה, שקורין כבאנה. לפי שאי אפשר לעמוד בלי מטעמת במשך שמונה או שבע או לפחות שש שעות. ושהיה משך עשר דקות לטעום ולנקות גופם. וחוזרים ומוציאים ספר תורה, וקורין בפרשת השבוע ז' גוברי על פי התור. קטון וגדול עולים לקריאה. וכל אחד מברך על התורה וקורא בפיו ובלשונו. ואחרי גמר תפלת מוסף, עוד קוראים פרק במנורת המאור, בהטיית אוזן. ובמשך הזמן הזה לא ימצא אף איש אחד ברחובות ובשווקים, כי אם הנשים מבקרות אצל קרובותיהן, עכ"ל.

ואף לאחר הסעודה והמנוחה שוב הולכים ללמוד בצוותא, וכפי שהעלה שם (ע"ב 74) וז"ל: וחוזרים לבתי כנסיות כל האנשים והילדים והטף. ומתחילים לקרוא מעט בספר הזוהר, עד שמתקבצים כל הקהל. ואז קוראים בהלכות, ומסיימים בדבר מדרש ואגדה ומוסרים. ומתפללים מנחה בשעה עשר ביום. ויוציאים ועושים סעודה שלישית כמו בליל שבת. ומאחרים עד הלילה. ומתפללים ערבית, ומבדילים על הכוס, עכ"ל.

ויש להעיר שמה שכתב מהרי"ץ יצחק הלוי הנ"ל, כן גם כתב הרב עמרם קרח זצ"ל בחיבורו 'סערת תימן' (ע"ב ק"ט) אלא שכתב על זאת בהערה 5 שם בזה"ל: עד לפני ששים שנה היו מדליקים בבתי כנסיות עששיות בשמן חרדל או שומשוּמין, ולא היה אורם מבהיק בכדי שיוכלו לקרות לאורם לפיכך היו קורים מזמורי תהלים השגורים בפיהם. אולם בזה הזמן האחרון שהגיע לתימן הנפט ומנורות זכוכית שקורים למבה שאורם רב, נהגו בקצת בתיכ"נ ללמוד באותם השעות, משניות ופירושיהן, ובקצת שונים פרשת השבוע שמו"ת ואחר כך אומרים זמירות של שבת וכו', עכ"ל.

ואף אני הקל והצעיר, זכורני מילדותי שהיו באים רוב ככל הציבור קודם מנחת שבת וקורין הרש"י בצוותא איש איש וילד בתורו לפי הסדר. ואף לא יחרט מראשי הנעימות של שניית הפרשה אשר היינו שומעים ברחוב מכל בתי התושבים במושב מדרך עוז לאחר סעודת שחרית של שבת האב עם ילדיו ואורחיו בצוותא.

ועתה מה נאמר ומה נדבר לעוות (לקטרג) ח"י לא באנו בזה, אלא לתקן לפקוח עיני אנשים שלכל הפחות ידאגו לחינוך הבנים לזאת כי הם גם כלולים במצוות הקהילה הזאת. ומסתמא יש היושבים ולומדים עם בניהם בביתם, אך לא זו הדרך, דיש ענין להקהיל קהילות. ויפה עשו המקומות שקבעו לימוד 'אבות ובנים' ביום השבת, אך בזמן החורף רבים דוחים לימוד זה למוצ"ש ונמצא שביום השבת נחסרו מקהילות קהילות, ועוברת אליהם השבת ללא כל קהילה, אלא א"כ הלכו לשמוע שיעור או באו ללמוד בבית הכנסת עם כולם, שזה לצערנו גם אם באים לא מביאים את ילדיהם עמיהם, כי מה לילד ושיעור עיוני. וחבל על שביטלו לימוד הרש"י אשר היה נוהג משנים קדמוניות, ואף אלו שלא ביטלו מגיעין רק מתי מעט, וכבר פסק הש"ע (נא"ח סי' רפ"ב ב) שירא שמים קורא גם תרגום וגם פרש"י על הפרשה יעו"ש. ואף אם האדם לא מחזיק עצמו ירא שמים כאבותיו, מ"מ יחקה מעשה אבותיו ואין בזה משום יוהרא כי כך נהגו אבותיו, ויוסיף לו ולבנו לימוד זה יראת שמים, וקשר רוחני בינו לבין בנו.

יתגבר משפץ גריכה העליונה, האיש היקר והאהוב ידידינו משכבר הימים, אשר חושב תמיד על צאן קדושים לחזקם ולעודדם לשמור מסורת אבותינו הנצמנים, ה"ה פני בן דוד הי"ו, יה"ר שיראה ברכה בעמלו ושפיע פרנסה טובה תזוה מעת חלקו, שיוכל להמשיך ולהגדיל מתת ידו ללא גבול וללא הפסקה, כרצונו וחפץ לבו, אמן.

פניני הלכה

הראוי להיות שליח צבור
מתוך ספר גן השכלים בפרק שביעי
למורה"ר נתנאל בן פיומי זצ"ל

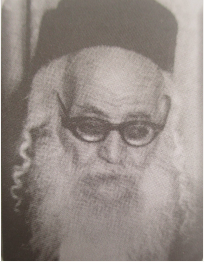
[חלק מהפרק השייך לעניינינו]

פתרונות לפרשת 'כי תשא'
אחודה חידה! 'וראית את אחרי'
(לג, כג) כתב רש"י: הראה לו
קשר תפילין.
הזוכה: ידידי נהרי.
מי בתמונה: הרב סעיד ז"ן.
הזוכה: מי שהכל שלו.

אחודה חידה!
נכלא אך לא מרעה
ואף קיבל שכר
על אשר עשה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת הנפש והגוף
לתמר אפרת בת
יחיא בשכחע"י

... ואפילו העומד שליח צבור על הקהל ואינו יודע את תפקידו, או לו ולמי שהעמידו יותר, כמו שאמרו חכמים ז"ל כל העובר לפני התבה וטעה סימן רע לו, ואם שליח צבור סימן רע לשולחו ששלוחו של אדם כמותו. ומתנאי שליח צבור שיהא ירא את ה' ישתבת, חכם נבון רגיל יודע למה שהועמד בשבילו לפני ה' יתעלה, כלומר לתפלה ולסליחה ולתוכחה ולשבח ולפאר ולהלל ולקדש, וזולתם מפירושי הלשון ועניניו, ודברים שהם דרך העברה, ודקדוק הקריאה כראוי, ויהיה גילו מבין עשרים שנה ולמעלה, ויודע לישא וליתן בתורה ובטעמיה ובפירושיה ובדקדוקיה. וצריך שיהא צדיק וישר ונקי בגופו מכל דופי. ואם לא היה כן ועבר בגסות רוח לפני התיבה אפילו היה קולו ערב, עליו הכתוב אומר היתה נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה, ואמרו חכמים ז"ל זה המוריד לפני התבה שליח שאינו הגון, ואפילו קולו ערב, שפעמים שאינו הגון ואומר דברים שלא כשורה, ותוזז דעתו עליו, ונמצא מרחיק את ישראל מאביהם שבשמים. ואם היה בחור ויש בו כל המדות שזכרנו, או זקן וביתו ריקן מן העבירה, ופרקו נאה שלא יצא עליו שם רע בילדותו, ואין העם מרננים אחריו בדברים רעים, הרי זה אהוב למעלה ונחמד למטה, ותפלתו נשמעת לפני כסא הכבוד, ומרצה את ישראל לאביהם שבשמים. וצריך שיהא אהוב כדי שיתרצה הקב"ה ממנו. וכן המעמיד דיין ושופט על ישראל צריך שיהא בו כל המדות הטובות האלו. ויותר עליהן שיוודע להפוך ולידע מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא, עם שאר המדות שמנו חכמים בתלמידים, וכגון שבע מדות שמנו חכמים בתלמידים, ודרכי השלום, ודרכי תלמידי חכמים כולהו כדי שיהא תמים לפני ה' אלודיך. וראש כל המדות יראת שמים בראש שני ראשית חכמה יראת ה' וכבר הזכירו עוד מתארי שליח צבור דברים מבוארים ויותר מורחבים מזה, ונעתקנו בעזרת ה' כדי שיהנה בו מי שיעמוד עליו אם ירצה ה'.

אמרו במסורת האמתית. תנו רבנן נתמלא זקנו ראוי להיות שליח צבור, ר' אומר עד שיהא בן עשרים שנה, והלכתא כותיה. ומצינו בתשובות שאלות עיר של ישראל שאין בה מי שרגיל לירד לפני התיבה אלא אחד, ופעמים שטרוד במלאכתו, ויש בה נערים לשמונה עשר ולשבע עשר ולא נתמלא זקנו, מהו שיעשו שלוחי צבור ויוציאו את הרבים ידי חובתן ואל יבטלו מן התפלה. ראינו שזה שאמרו חכמים נתמלא זקנו ראוי להיות שליח צבור מצוה מן המובחר, וכמה דאפשר למהוי גברא מליא טפי עדיף מן ינוקא, אבל ודאי במקום מבטל מן קדיש וברוך וימלוך ויהא שמיה רבא, לא מיבעיא בן י"ח שנה, ואפילו בן י"ג שנה ויום אחד בדלא אפשר נעשה שליח צבור, דקא אמרינן זה הכלל כל מי שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתו, טעמא דלא הגיע לכלל המצוות שאינו מוציא את הרבים ידי חובתו, אבל מבין שלש עשרה שנה ויום אחד ואילך בדלא אפשר שפיר דמי.

ושבו מצינו בתשובות שאלות, חזן הכנסת שהוא שליח צבור מרננין אחריו, מהו להוציאו ולהכניס אחר תחתיו. זה דבר אינו צריך שאלה, ודאי הכניסו אחר תחתיו, מי שמרצה את ישראל לאביהם שבשמים, הלא צריך להיות צדיק וישר ונקי בגופו מכל דופי, ואם אינו כן עליו הכתוב אומר היתה לי נחלתי וכו', ואמר מר זוטרא בר טוביא משמיה דרב זה המוריד לפני התיבה שליח צבור שאינו הגון. וכל שכן ביום הכפורים וביום התעניות שצריך שליח צבור שיהא כמו ששינו, ר' יהודה אומר מטופל ואין לו ויש לו יגיעה בשדה וביתו ריקן מן העבירות זקן ופרקו נאה שפל ברך ומרצה לעם, מאי פרקו נאה אביי אומר שלא יצא עליו שם רע בילדותו. השתא כל כך אנן צריכין, מרננין עליו לא כל שכן שמסלקין אותו. אבל שליח צבור סומא כשר הוא, ואין מסלקין אותו בזמן שמעשיו מתוקנין וטובים.

ושבו מצינו בתשובות שליח צבור היורד לפני התבה אינו מבין כל כך, וקולו ערב ורוצין אותו, ויש שם תלמיד חכמים שיוודע לישא וליתן בתורה ואין קולו ערב, איזה מהן קודם. תלמיד חכמים היודע לישא וליתן בתורה אם הוא קודם לפני זה שקולו ערב ואינו מבין ופעמים אומר דברים שלא כשורה. אומר רבינו, תלמיד חכמים היודע לישא וליתן בתורה קודם, ואם רצה הוא שיעמוד אחר תחתיו מי שקולו ערב בזמן שהוא יודע שהוא אינו טועה, ואם לאו תלמיד חכמים קודם.

מכל אלו למדנו שבזמן שיש חזן כשר מורידין אותו לפני התיבה, ועושין אותו שליח צבור שמרצה בין ישראל לאביהם שבשמים, ולא להכניס אחר תחתיו אלא מי שהוא כמותו ודאי, או למעלה ממעלתו, ואין מורידין לפני התיבה שלוחי צבור נערים שאינם מלאי זקן שפחותים מבין עשרים שנה. ואפילו גדול ואינו מבין כל כך, מקום שיש עדיף ממנו בתורה קודם, הואיל וזה אינו מבין כל כך, למה, שפעמים אומר דברים שלא כשורה. או מי שמרננים עליו בדברים רעים אין מורידין אותו. מכל אלו למדנו בזמן שיש חזן עדיף, אין אחרים עדיפים, אבל במקום שאין מי שירד לפני התבה ולהיות שליח צבור לא חזן ולא אחר, במקום מבטל מן קדיש וברוך ויהא שמיה רבא כל אלו מורידין היכא דלא אפשר, ודוקא מבין שלש עשרה ומעלה, דקא אמרינן זה הכלל כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתו. הנה נתבאר לך אתה האח היקר יחנך ה' יתעלה בטובו, מה שאמרו האבות ז"ל מתארי שליח צבור, שיהא נבון ומשכיל יודע זריק, ירא את ה' יתהדר ויתרום, בעל בטחון בה', יודע ומבין ומכיר למה הועמד לו לפני ה' יתעלה, מבין עשרים שנה ומעלה, והוא שיוודע לישא וליתן בתורה ובטעמיה ובפילוליה. ועם ידיעותיו שיהא ירא את ה' יתעלה. ואם יהא בידו כל זה הרי השיג כל המדות הטובות, ופרח לו פרי טוב כמו שני פרי צדיק עץ חיים וכו', ואם כן הרי הוא ראוי, אשר אם יתמנה יש לקוות שיצליח, ושיתמלאו צרכי הכלל על ידו, כמו שאמר ז"ל מגלגלין זכות ע"י זכאי, ולהיפך חובה על ידי חייב. ואם היה ירא ה', חרד לפניו, הרי ה' ממלא הצרכים על ידו, ויתן לו רצונו וימלא שאלתו, כמו שאמר אהבו רצון יראוי יעשה.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרדכי בן דוד אוחנה
ז"ל תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

להרויח מכל הכיזונים

בין הדברים הניכרים בהנהגות אבותינו היא חכמת החיים לעשות דבריהם ומעשיהם באופן שינוצל הדבר עד כמה שאפשר מחד גיסא, ושללא יפסד כלום מאידך גיסא.

נעלה אחד מן הדברים בעניין לימוד התורה את אשר סופר על מארי שלמה אכלופי זצ"ל בספר 'שערי שלמה' (עמ' תקמ"ג) וז"ל:

ומלבייש את הזולת היה בורח ומתרחק כמטחוי קשת. בפרט בלט הדבר בחינוכו לילדיו. שיטתו של-הדוד היתה שיש ללמד את הילדים קרא (קריאת התורה) תרגום ותפילות ושאר הלימודים בעל פה וזאת בהטעימו שלעיתים אדם נמצא במקום שאין עימו ספר וכי ישב בטל ח"ו, אלא מתוך שהוא התרגל לדעת הכל בעל פה הרי הוא מתפלל ולומד בעל פה גם כשאין במחיצתו ספרים. אף על פי כן היה דורש הדוד מילדיו שיחיו שכל זמן וישנם ספרים בנמצא שיקראו מתוך הכתב ולא בעל פה. ונימוקו עמו שאם מישוהו אחר שאינו יודע לקרוא ולהתפלל בעל פה יראה ילד היודע הכל בעל פה הרי הוא בודאי יתבייש ותגרום לו אי נעימות, ולכן דרש מבניו שישתדלו תמיד לקרוא מתוך הספר, עכ"ל.

אשרי המשכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו ה', לעשות כל דבריו בחכמה ובצנעא, לבל יפגע אינש אחרניא. והענוה וההסתרה היתה חלק מהווית אבותינו, והלואי ונוכה להיות כמותם אנו ובנינו.

ויקהל משה את כל עדת וגו' (שמות לה. א) במדרש אמרו מתחלת התורה ועד סופה אין בה פרשה שבראשה ויקהל אלא זאת בלבד אמר הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניך ברבים כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת ללמדו להורות לישראל דברי תורה איסור והתר כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני, עכ"ל.

באו ללמדני שבשבתות ובימים טובים שהן פנויים ואין להם שום טרדה כמו בחול חייבין בת"ת יותר ויותר ע"ד מאמר חז"ל לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהם בתורה ומי שאינו עוסק בהם חמור עונשו, ועוד, שהעוסק בהן יסייעו אותו מן השמים שיבין מה שלמד ג"כ בחול ועוד מתגלין לו כמה חדושי בלימודו לפי שהשבת היא עטרת צבי לעוסקים בה וצפירת תפארה ליראי שמים והקב"ה מתעלה ומתקלס בלימודם י"הר שנוכה לכך.

ויעש בצלאל וגו' (שמות לו. א)

במדרש, וכי בצלאל עשה לעצמו שבכל דבר ודבר הוא אומר ויעש בצלאל אלא על שנתן נפשו עליה ביותר לא קיפח הקב"ה שכרו ופרסמו הכתוב על כל דבר ודבר, עכ"ל.

ואע"ג דלא כתיב ויעש בצלאל אלא בארון מ"מ כיון שעשהו בשמחה ובזריזות ונתן נפשו עליו מסתמא שאר עשיות נעשו כך ולפיכך לא הוצרך הכתוב לכתוב בשאר ויעש בצלאל ללמד שזה סימן באדם אם הוא עושה הדבר בשמחה ובזריזות ונתן נפשו עליו מסתמא כשעושה מצוה על דרך זו הוא עושה אותה והקב"ה מפרסמו בעולם ולא יקפח שכרו דההרגל נעשה שלטון ומצוה גוררת מצוה ולפיכך האדם המשכיל ילך על דרך זאת ושכרו גדול.

(קוץ המובח' למהר"ח כסאר זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

רעש תרתי משמע (ח"ב)

ביום שלישי באותו שבוע אירע שוב רעש עצום והרבה בתים של גויים התמוטטו. לגודל אסונם בכפר 'מגז' משפחת דמארי נספתה כולה, חוץ מהבן יוסף שלא היה באותה שבת בבית של הוריו. גם בתו של גמיל חלא וביתה, מהעיר 'אלטלח', נפל עליהם גוש מהבית ונהרגו שתייהן. ישקיף וירא ה' משמים.

בערב אחד אחרי תפילת ערבית נועדנו יחדיו לקרוא בתהילים בקול רם ובנעימה, והנה לתדהמתנו האוהל הזדעזע עד שנפלו יריעותיו עלינו. כדי לדעת מה קרה יצאנו החוצה, והנה כמה צעירים גויים פורצים בשחוק באומרים, שהפרענו למנוחתם במסגף (ד) הסמוך.

בשמוע היהודים זאת התנפלו על הגוים האלו במכות אכזרי עד שפיזרו אותם לכל הרחוקות, וחזרו להקים את האוהל כשהיה.

למחרת הוזמנו היהודים אל שופט העיר. השופט שהכיר את עובדיא יעבץ היטב אשר היה בין המוזמנים, האמין לו שהם רק הגינו על עצמם ועל הזקנים והתינוקות לבל ייחנקו, וא"כ הם פטורים, וכן פסק. לא זאת ועוד אלא אף הוסיף תוכחה לצעירים הערביים שלא יפה עשו שכן כולנו יחד מתפללים לפניו ית' להצילנו מהרעש.

יותר מחודש ימים ישבו באוהל עד שפסקו הרעשים, ואז חזרו כל אחד לביתו. לשמחת משפחת יעבץ והשוהים עמם אף בית משלהם (היהודים) לא נפגע תל"ית.

(יחודי צעדה' עמ' 75)

בכל יום שישי מתקיים שירת שבת ברוב עם של כלל התלמידי הת"ת בכדי לשמח את התלמידים הוגרל שובר של מגש פיצה בין כל התלמידים ששרו יפה ובקול רם (כולם השתתפו) זכה בהגרלה התלמיד היקר ידידה לוי נ"י

התודה והברכה ל- מאפית יעלה על תרומתה, יבורכו מפי עליון, ויראו ברכה בעמלם, אמן.

"כסא דנחמא"

נשגד קמי ידידנו התורם היקר ה"ה ציון מחבוד הי"ו בפטירת אחותו רותי בת סאלם ע"ה האשה הכבודה אשר נתייסרה רבות בשנים, וקיבלה הכל עם שמחה על הפנים תעמוד לה זכותה הרבה, ובגן עדן לנפשה תהיה מנוחה את ב"ב ומשפחתה המב"ה ינחם, ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם זכות אחיה התומך בתלמוד תורה, תמליץ יושר לפני מלך מלכיא לימוד תשב"ד השנה יוקף לזכותה, ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתה כואבים יחדיו את כאב המשפחה הנהלת וצוות תלמוד תורה עמרת חיים' וכל התלמידים

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום בן שלמה קאעה זצ"ל ממנהיגי הישוב היהודי בשיבאם שבמרכז תימן סמוך לעלייה הגדולה לארץ.

התלמיד הנעלה שלמה ססה נ"י מכיתה ה' עשה סיום למשניות מסכת פאה.

יהא רעוא שיזכה למיגרס ולמיגרמר כולא ש"ס, אכ"ר.

משונים את קריאת המגילה בהפסקות בנעימה בטעמיה ובדקדוקיה כמבואר בש"ע ובפוסקים

כיתה א' מסיימים בשקיקה פרשה אחר פרשה מחומש בראשית, ויוצאים להתרענן ולחזות בנפלאות בראשית

התודה...

הברכה...

לאנשי היקר והנעלה, ידידנו מקדמת דנא, שוכן בארץ בצפונה, אך ידו לאלעד מגעוה, לתמוך ולסייע לתלמוד תורה,

ה"ה שאלתיאל ציוני הי"ו יהא רעוא מן קדם מריה שמיא, שיתברך משפע בריכה העליונה, ויראע במעשה ידי ברכה והצלחה, להמשיך ולהגדיל תורה ולהאדירה, ויראע כל זרעו יראים ושלמים עושים רצון שוכן עליה, באהבה ובשמחה רבה, בבריאות איתנה ונהורא מעליא, תלמידי חכמים מגדולי הדור הבא, אכ"ר.

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

משונים את קריאת המגילה בהפסקות בנעימה בטעמיה ובדקדוקיה כמבואר בש"ע ובפוסקים

כיתה א' מסיימים בשקיקה פרשה אחר פרשה מחומש בראשית, ויוצאים להתרענן ולחזות בנפלאות בראשית

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהסכנת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תש"פ הבעל"ט
לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

לרישום:
יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה